

O Libuši

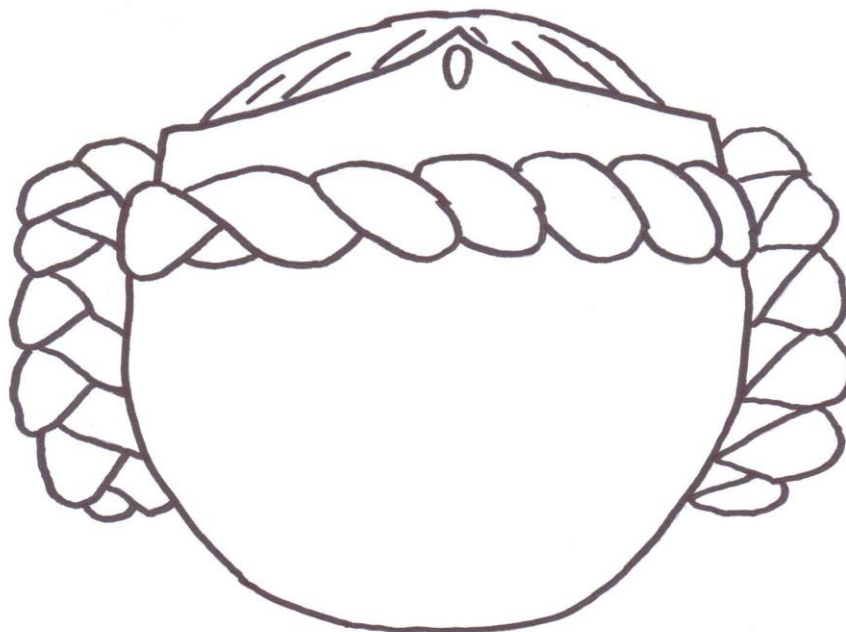
Pověst vypráví o velmi krásné a b__stré kněžně Libuši, která b__dlela a vládla po svém otci Krokovi na Vyšehradě. Vyšehrad neb__l jen takové skromné ob__dlí, bylo to nedob__tné hradiště stojící na skále nad řekou Vltavou.

Jednoho dne vypukl spor mezi dvěma muži o část pole. Jejich živob__tím bylo sedláctví, a protože ani jeden neměl nadby__ek, každý kousek půdy by__l pro oba důležitý. Jejich hádka nebrala konce, a tak se oba rozhodli jít za Libuši, aby rozsoudila jejich spor. Libuše oba vyslechla a rozhodla: „Pole připadne mladšímu. Váš b__valý spor se už nesmí opakovat!“ Starší sedlák se cítil ublíženě a rozezleně vykřikl: „Běda mužům, kterým žena vládne!“

Libuši ta slova mrzela, ale jak už bylo jejím ob__čejem, zamyslela se a odpověděla mu: „Dobře, najdu si manžela. Jděte za mou kob__lou a tam, kde se zastaví, uvidíte svého budoucího knížete. Nemyslete si však, že starostlivá ruka ženy je horší než dob__vačná ruka muže!“

Jak Libuše předpověděla, tak se také stalo. Kob__la se zastavila u pole ve vsi Stadice a tam poslové spatřili muže, který se svým dob__tkem oral pole. Lidé mu říkali Přemysl Oráč.

Přemysl se oženil s Libuší a stal se českým knížetem. Oba spolu b__li šťastní a jejich rod přeb__val v Čechách velmi dlouhou dobu.

O Libuši

Pověst vypráví o velmi krásné a bystré kněžně Libuši, která bydlela a vládla po svém otci Krokovi na Vyšehradě. Vyšehrad nebyl jen takové skromné obydlí, bylo to nedobytné hradiště stojící na skále nad řekou Vltavou.

Jednoho dne vypukl spor mezi dvěma muži o část pole. Jejich živobytím bylo sedláctví, a protože ani jeden neměl nadbytek, každý kousek půdy byl pro oba důležitý. Jejich hádka nebrala konce, a tak se oba rozhodli jít za Libuší, aby rozsoudila jejich spor. Libuše oba vyslechla a rozhodla: „Pole připadne mladšímu. Váš bývalý spor se už nesmí opakovat!“ Starší sedlák se cítil ublíženě a rozezleně vykřikl: „Běda mužům, kterým žena vládne!“

Libuši ta slova mrzela, ale jak už bylo jejím obyčejem, zamyslela se a odpověděla mu: „Dobře, najdu si manžela. Jděte za mou kobyloou a tam, kde se zastaví, uvidíte svého budoucího knížete. Nemyslete si však, že starostlivá ruka ženy je horší než dobytá ruka muže!“

Jak Libuše předpověděla, tak se také stalo. Kobyla se zastavila u pole ve vsi Stadice a tam poslové spatřili muže, který se svým dobytím orl pole. Lidé mu říkali Přemysl Oráč.

Přemysl se oženil s Libuší a stal se českým knížetem. Oba spolu byli šťastní a jejich rod přebýval v Čechách velmi dlouhou dobu.

